

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: توماس روپر
فرستنده: نسترن نصرتی
۳۰ اپریل ۲۰۲۴

۴۰۰ ثانیه تا تل ابیب

ناگفته ها درباره درگیری ایران و اسرائیل

حمله صبحگاهی اسرائیل به سفارت ایران در سوریه باعث تشدید تنش در خاورمیانه شد که کنترل آن دشوار بود. حمله تلافی جویانه ایران به وضوح نشان داد که ایران دیگر از اسرائیل و امریکا نمی ترسد و نشان داد که اسرائیل واقعاً چقدر آسیب پذیر است، زیرا ۳۰۰ راکت از طرف ایران نه تنها عرق پدافند هوایی اسرائیل را درآورد، بلکه طبق گزارش رسانه ها، نیمی از مهمات ضد هوایی اسرائیل را نیز هزینه کرد.

علاوه بر این، ایران ۷۲ ساعت قبل از حمله به همه همسایگان و همچنین امریکا حمله آینده خود را اطلاع داده بود، بنابراین اسرائیل توانست خود را آماده کند. اما اگر ایران در مورد تجاوز بعدی اسرائیل دیگر قبلاً هشدار ندهد و نه ۳۰۰، بلکه هزار راکت شلیک کند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

کاخ سفید بلافاصله پس از حمله تلافی جویانه ایران گفت که حمله ایران با شکست روبه رو شده و اسرائیل برنده آشکار درگیری بوده است. رسانه های غربی، مانند همیشه مطیع دستورات کاخ سفید، بلافاصله این تفسیر را، هرچند که از نظر عینی نادرست است اقتباس کردند. مطمئناً می توان در مورد بسیاری از جنبه های مسأله بحث کرد، اما آنچه که مسلم است اسرائیل آشکارا برنده این درگیری نبوده است.

پس از حمله تلافی جویانه ایران، ایالات متحده به شدت تلاش کرد تا نخست وزیر جنگ طلب اسرائیل، نتانیاهو، را ترمز کند و این طور به نظر می رسد که موفق شده است. در هر صورت، واکنش اسرائیل علناً بسیار رقیق بود و تنها از چند پهپاد معمولی موجود استفاده کرد که هیچ آسیبی به ایران وارد نکرد.

روز یکشنبه این داستان البته موضوع بررسی اخبار هفتگی تلویزیون روسیه نیز بود و مانند همیشه، تفسیر روسی کاملاً متفاوت از آنچه که در غرب پخش می‌به نظر می‌رسید. از این رو تفسیر روسی را ترجمه کردم.

ترجمه:

بنیامین نتانیاہو، نخست وزیر اسرائیل، روز چهارشنبه در اعتراف بسیار مهمی در مورد وضعیت کشورش گفت: «تفرقه داخلی باید فوراً از بین برود، زیرا ما با یک تهدید وجودی روبه رو هستیم.»
تهدید وجودی را می‌توان به عنوان تهدیدی برای موجودیت کشور تعریف کرد که عملاً خطر نابودی اسرائیل را دربر می‌گیرد.

نتانیاہو هرگز از انقراض کشور کوچکش صحبت نکرده بود و اسلاف او نیز چنین نکردند اگرچه که اسرائیل بیش از یک جنگ را در گذشته تجربه کرده است و اکنون نیز، از پائیز گذشته، عملیات جنگی گسترده‌ای را در غزه انجام می‌دهد ولی تاکنون به نوعی چنین اظهارات دراماتیکی در مورد نابودی قریب الوقوع اسرائیل مورد استفاده قرار نگرفته بود.

چه چیز نتانیاہو را به ابراز چنین سخنان ناامید کننده‌ای وا داشت؟ علت آن نفرت جهان متحد عرب از آنچه در غزه اتفاق می‌افتد نبود. مسأله غزه برای او بسیار قابل کنترل به نظر می‌رسد. حمله راکتی ایران در هفته گذشته در شب ۲۳ به ۲۴ فروردین- حمل- بود که باعث ناامیدی وی شد. این موضوع عمیقاً نخست وزیر جنگ طلب اسرائیل را شوکه کرد.

این یک حمله تلافی جویانه بود، پاسخی به تخریب کنسولگری ایران در دمشق و کشته شدن جنرال‌های سپاه پاسداران ایران در آنجا. وقتی اسرائیل یک سفارت خارجی را در خاک کشور دیگری بمباران کرد، صدائی از غرب درنیامد، اما وقتی ایران تلافی کرد، غرب خشمگین شد: چگونه ایران می‌تواند چنین کاری را انجام دهد؟

کامرون وزیر امور خارجه بریتانیا در مصاحبه‌ای همان‌طور که پیش بینی می‌شد درباره این حادثه در پاسخ به خبرنگاری، که پرسید: آیا بمباران خاک ایران در دمشق مفید بود؟ گفت: «ببینید، این یک تصمیم مستقل اسرائیل بود. اجازه دهید پاسخ دهم. من کاملاً با کینه اسرائیلی‌ها از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی شریک هستم. بالاخره آنها خیلی در دنیا بد کرده اند و حامی حماس می‌باشند و حماس مسؤل وقایع ۷ اکتوبر است. در آن زمان همه چیز آغاز شد. به همین دلیل است که من کاملاً با خشم اسرائیلی‌ها شریک هستم.»

باز روزنامه نگار پرسید: «نظر شما در مورد خشم ایران از بابت ویران شدن بخشی از خاک خود چیست؟»
دیوید کامرون پاسخ داد: «این با آن فرق دارد. این کار با کاری که اسرائیل در دمشق انجام داد. متفاوت است. از این گذشته، ایران بیش از ۳۰۰ راکت و پهپاد به سمت اسرائیل شلیک کرد. برای اولین بار ۱۰۱ راکت بالستیک، ۳۶ راکت کروز و ۱۸۵ پهپاد. این چیزی کاملاً متفاوت است. ایران گامی خطرناک و غیرمسئولانه برداشته است. همه دنیا شاهد بود، همه کشورها چهره واقعی ایران را دیدند. امروز همه آن را می‌بینند.»

اما روزنامه‌نگار باز اصرار کرد: «و اگر دشمن یکی از سفارتخانه‌های ما را با خاک یکسان کند، بریتانیا چه می‌کند؟»
دیوید کامرون بلافاصله پاسخ داد: «ما بسیار بسیار تند واکنش نشان خواهیم داد!»

اما برگردیم به تهدید وجودی اسرائیل. نخست وزیر نتانیاہو از چه چیزی اینقدر ترسیده است؟ امریکائی‌ها که پیشنهاد کردند که دوئل راکتی ایران و اسرائیل به عنوان یک پیروزی بی‌قید و شرط برای اسرائیل تلقی شود. بله، در واقع، از بیش از ۳۰۰ پهپاد، راکت کروز و راکت بالستیک به کار گرفته شده، تقریباً همه سرنگون شدند و برخی در مناطق بیابانی بدون ایجاد خسارت سقوط کردند. همه این‌ها درست.

ولی این یک ارزیابی در نگاه اول است. اما نتانیاهو اکنون از تهدیدی برای اسرائیل صحبت کرده. پس آیا به خود آمده و منطقی شده است؟ واقعیت این است: ایران برای اولین بار به اسرائیل حمله کرد و از این طریق مستقیماً حاکمیت اسرائیل را نقض کرد. این یک اقدامی متهورانه بود که سد روانی را شکست و مبین اعتماد ایران به توانایی های خود بود.

ایران با خونسردی اسرائیل را به یک دوئل راکتی دعوت کرد و ۷۲ ساعت قبل از حمله آن را اعلام کرد. بله، اسرائیل به سیستم دفاع هوایی و دفاع راکتی خود با گنبد آهنین، تمامی دستگاه‌های SPYDER ، Sling و Arrow افتخار می‌کند. ولی با این حال اسرائیل ناگهان متوجه شد که در نبردی که خود او ترتیب داده بود اوضاع بر وفق مرادش نمی‌گردد و «برادران بزرگتر» را به کمک طلبید.

در نتیجه نه تنها گنبد آهنین اسرائیل، بلکه تمامی ظرفیت های امریکا، بریتانیا و فرانسه نیز فعال شد. دستگاه‌های دفاع هوایی در پایگاه‌های امریکا در خاورمیانه و کشتی‌ها در بحیره سرخ و مدیترانه فعال شدند. تمام هواپیماهای جنگنده منطقه در حال پرواز بودند. انگلیس ها از قبرس و فرانسوی ها از اردن عمل می‌کردند.

اما تمام این قدرت پر از کاستی بود. صدها پهپاد، راکت کروز و راکت بالستیک پدافند هوایی ترکیبی متحدان را تحت تأثیر قرار داد و ۹ راکت بالستیک از ایران به اسرائیل اصابت کرد. بله، آنها هیچ آسیبی به بار نیاوردند و یا حداکثر خسارت کمی وارد کردند. اما ایران قبلاً اعلام کرده بود که هیچ هدف خاصی را در نظر ندارد. هدف ایران این بود که دفاع هوایی اسرائیل را به سخره بگیرد، هر چند هم که مورد مباحثات اسرائیل است. اگر اینطور است، پس این وظیفه به خوبی انجام شد. ایران بلافاصله این اقدام را اعلام کرد و افزود که این یک عملیات محدود بوده و نیاتی برای ادامه آن وجود ندارد.

در نتیجه با احتیاط می‌توان گفت: ایران قادر است اسرائیل را هدف قرار دهد و هر گونه سپر پدافند هوایی را بشکند. اگر دفعه دیگر ایران بخواهد به تجاوزات اسرائیل پاسخ دهد، ۷۲ ساعت قبل به کسی اطلاع نخواهد داد، بلکه از عنصر غافلگیری استفاده خواهد کرد.

و اکنون ناخوشایندترین اتفاق برای نتانیاهو رخ می‌دهد. ایران واقعاً معتقد است که اسرائیل نباید اجازه وجود داشته باشد. چه خواهد شد اگر دفعه بعد ایران به شهرهای اسرائیل مثلاً تل ابیب و اورشلیم حمله کند تا آنها را ویران سازد؟ در آن صورت او صدها راکت نخواهد فرستاد، بلکه هزاران راکت، که در اختیار دارد، گسیل خواهد داشت. همانطور که می‌دانیم ایران این بار از راکت های قدیمی استفاده کرده است. اما او راکت های جدیدی هم دارد. او حتی راکت های مافوق صوت در اختیار دارد و این را پنهان نمی‌کند.

اخیراً نقاشی دیواری عظیمی با شعار «۴۰۰ ثانیه تا تل ابیب» در تهران رونمایی شد که راکت فتاح ۲ را نشان می‌دهد. مشخصات فنی راکت کروز مافوق صوت به شرح زیر است: سرعت ۵ ماخ، برد بیش از ۱۴۰۰ کیلومتر، کلاهک جنگی ۵۰۰ کیلوگرم.

شوخی قدیمی شوروی منتسب به نخست وزیر اسرائیل گلدا مایر را به یاد بیاوریم که گویا گفته بود: «اسرائیل سلاح هسته ای ندارد، اما در صورت لزوم از آنها استفاده خواهد کرد.»

اکنون ممکن است به عکس باشد: «ایران سلاح هسته‌ای ندارد، اما در صورت لزوم از آن استفاده خواهد کرد.» چقدر خنده دار است، اما این شوخی بیش از طنز حاوی حقیقت است. سرانجام دونالد ترامپ در دوران ریاست جمهوری خود، امریکا را از توافق هسته‌ای ایران که محدودیت هائی را برای پروژه هسته‌ای ایران اعمال کرده بود، خارج کرد. این محدودیت ها دیگر وجود ندارد.

اسرائیل تهدید کرده که به تاسیسات هسته‌ئی زیرزمینی ایران حمله خواهد کرد، اما اخیراً جنرال احمد حق طلب، جنرال سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیز به این تهدید پاسخ داده: «اگر اسرائیل بخواهد به تاسیسات هسته‌ئی ما حمله کند، قطعاً با پاسخ ما مواجه خواهد شد: اسرائیل و نیروگاه و تاسیسات هسته‌ئی آن مورد حمله قرار خواهند گرفت. این مکانها قبلاً شناسائی شده اند، ما اطلاعات لازم را در مورد همه این اهداف داریم و در پاسخ به اقدامات تهاجمی احتمالی، انگشت ما از قبل روی ماشه قرار گرفته تا راکت های بسیار کارآمد خود را برای انهدام اهداف شناسائی شده شلیک کنیم.» البته حتماً نباید حرف ایران را باور کرد. اما آیا ثابت نشده است که کم بها دادن به قدرت و عزم ایران خطرناک است؟ در این شرایط، روسیه و امریکا هر دو طرف را به خویشتنداری دعوت می کنند. اما اسرائیل گوش شنوا ندارد. اخیراً اسرائیل به اهدافی در اصفهان، پایتخت فرهنگی ایران حمله کرد. بنابراین نتانیاهاو به رفتار تهاجمی خود ادامه می دهد، هرچند که از خطرات ناشی از آن آگاه است. ولی چرا؟ این روشن است که "برادران بزرگتر" در موقعیت اضطراری به کمک او نخواهند شتافت.

برگرفته از: آنتی اشپیگل

منتشر شده در تاریخ: ۲۲ اپریل ۲۰۲۴